

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з науково-педагогічної роботи
Володимир ШАРАН

22 червня 2021 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ТЕОРІЯ ЛІТЕРАТУРИ

Галузь знань: 01 Освіта/Педагогіка
Спеціальність: 014 Середня освіта. Мова та література (Польська мова і література))
Освітня програма: Середня освіта (Мова і література (польська, англійська))
Статус дисципліни: обов'язкова
Факультет: філологічний
Кафедра: української літератури та теорії літератури
Мова навчання: українська

Форма здобуття освіти	Курс	Семестр	Загальний обсяг дисципліни	Кількість годин						Самостійна робота	Курсова робота	Вид семестрового контролю	
				Аудиторні заняття					Залік			Екзамен	
				Разом	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття	Семінарські заняття					
Денна	I	I	4/120	44	30	-	14	-	76	-	-	+	

Робоча програма складена на основі освітньої програми та навчального плану підготовки **фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти** (90 кредитів ECTS)

Розроблено:

Петро ІВАНІШИН, докт. філол. наук, професор
Віра КОЗАЧОК, викладач

Погоджено гарантом освітньої програми:

Ігор РОЗЛУЦЬКИЙ, канд. філол. наук, доцент

Схвалено на засіданні кафедри української літератури та теорії літератури.

Протокол № 5 від 25 травня 2021 р.

Завідувач кафедри Петро ІВАНІШИН

Схвалено на засіданні науково-методичної ради філологічного факультету.

Протокол № 5 від 28 травня 2021 р.

Схвалено на засіданні науково-методичної ради університету.

Протокол № 6 від 22 червня 2021 р.

1. МЕТА ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета: сформувати науково-теоретичні основи літературознавчого світогляду майбутнього вчителя-філолога; освоїти поняття, структуру та етапи розвитку теорії літератури як однієї з основних літературознавчих дисциплін; ознайомити з основними методологіями, методами та методиками літературознавчого пізнання; сформування системного погляду на літературний твір; сформування самостійного критичного мислення у сфері літературознавства; сприяння саморозвитку студента в методологічному сенсі.

Розвинути у здобувачів вищої освіти такі компетентності, як:

- Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- Здатність проведення досліджень на належному рівні.
- Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
- Здатність бути критичним і самокритичним.
- Здатність здійснювати науковий аналіз і структурування мовного / мовленнєвого й літературного матеріалу з урахуванням класичних і новітніх методологічних принципів.
- Здатність до інтерпретування мовно-культурних та літературно-мистецьких явищ, процесів, напрямів, тенденцій, архетипів і стереотипів, закономірностей та специфіки окремих історичних епох, національних культур, мовно-культурних регіонів.
- Уміння використовувати можливості сучасних інформаційних технологій, мережових програмних систем та інтернет-ресурсів для вирішення теоретичних і практичних завдань у галузі лінгвістики та літературознавства.
- Здатність здійснювати наукові дослідження, володіти сучасною методологією, принципами та методами наукових досліджень.
- Уміння практично використовувати здобуті теоретичні знання при аналізі та інтерпретації художніх текстів, а також у процесі написання наукових та методичних робіт.

Програмні результати:

- Володіти сучасними принципами й методами лінгвістичного та літературознавчого аналізу, систематизації та інтерпретації існуючих джерел дослідження обраної наукової проблеми, уміти виявляти закономірності та зв'язки між ними; здатність проектувати та здійснювати емпіричні й експериментальні дослідження; уміння проявляти творчі та інноваційні здібності під час наукового дослідження.
- Володіти філософськими принципами трактування мовних і літературних явищ, напрямів, закономірностей, історично-культурних традицій та індивідуальних особливостей і новаторств у літературній творчості.
- Уміти фахово застосовувати літературознавий та мовознавчий понятійнотермінологічний ресурс під час навчання мови і літератури в загальноосвітній школі та інших освітянських установах; фахово володіти класично усталеними у теоретичному континуумі та сучасними методиками навчання польської мови й літератури, української мови й літератури та зарубіжної літератури.
- Використовувати сучасні психолого-педагогічні стратегії та технології в освітньому процесі; уміти проводити спеціальні педагогічні дослідження, проектувати відповідно до обраної технології навчання; уміти використовувати у своїй практичній діяльності ідеї та досвід прогресивних педагогів минулого і сучасності.

2. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Вивчення цієї дисципліни базується на знаннях з зарубіжної літератури, «Вступу до літературознавства, а також лінгвістичних та філософських дисциплін.

3. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Згідно з вимогами освітньої програми здобувачі вищої освіти повинні:

Знати:

- структуру літературознавства як філологічної науки;
- природу, предмет і призначення художньої літератури;
- сучасні методології, методи і методики пізнання літературних явищ, критерії їхньої оцінки;
- історіографію літературознавства;
- специфіку літератури як виду мистецтва, як форми суспільної свідомості та колективного підсвідомого;
- рівні та елементи літературного твору як художньої системи;
- закономірності літературного процесу;
- смислову і функціональну змістовність художньої форми;
- компоненти форми, змісту і сенсу твору;
- жанрову систему літератури.

Вміти:

- виявляти характер змін у сучасному літературознавстві;
- розуміти суть теорії літератури, її місце в системі літературознавчих дисциплін;
- визначати взаємозв'язок теорії літератури з іншими науками;
- диференціювати літературний процес, літературу та літературний твір, їх когезію та когерентність, сфери і форми застосування теоретичних знань;
- визначати основні та другорядні функції художньої літератури;
- здійснювати аналітичні, синтетичні та інтерпретаційні процедури стосовно літературних творів різних стилів і жанрів;
- самостійно проникати в ідейно-художній світ твору й аргументовано характеризувати його;
- виявляти й оцінювати наявну в творі ідейно-естетичну інформацію;
- створювати необхідні аналітичні контексти;
- здійснювати базовий пропедевтичний аналіз літературного твору на основі критеріїв художності;
- виявляти макроструктуру будь-якого твору.

4. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Оцінювання здійснюється за шкалами оцінювання: стобальною, національною ЄКТС.

A (90 - 100) – оцінка «відмінно» – «5» (*відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок*): отримує здобувач, який виявив глибокі знання навчального матеріалу, повно відтворює програмний матеріал, що міститься в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах; уміє студіювати літературу; студент уміє аналізувати теоретичні та історичні праці з даної дисципліни. Здатен самостійно оцінити результати власної навчальної, творчої діяльності. Самостійно розвиває власні вміння і здібності, уміє знаходити додаткові джерела інформації. З власної ініціативи бере участь у дискусії, виявляючи при цьому аргументоване знання фактів. Має свідому позицію щодо

необхідності володіння матеріалу спецкурсу для власного професійного зростання. Студент знає структуру літературознавства як філологічної науки; природу, предмет і призначення художньої літератури; сучасні методології, методи і методики пізнання літературних явищ, критерії їхньої оцінки; історіографію літературознавства; специфіку літератури як виду мистецтва, як форми суспільної свідомості та колективного підсвідомого; рівні та елементи літературного твору як художньої системи; закономірності літературного процесу; смислову і функціональну змістовність художньої форми; компоненти форми, змісту і сенсу твору; жанрову систему літератури.

В (82 - 89) – оцінка «добре» – «4» (*вище середнього рівня з кількома помилками*): отримує здобувач, який виявив глибокі знання навчального матеріалу, повно відтворює програмний матеріал, що міститься в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах, проте допускає незначні неточності в їх інтерпретації; володіє вербальними і невербальними засобами спілкування і його функціями; знає професійну термінологію; у ході відповіді студент розкриває питання, передбачені для самостійного опрацювання, проте не завжди наводить приклади на підтвердження теоретичного матеріалу. Студент знає структуру літературознавства як філологічної науки; природу, предмет і призначення художньої літератури; сучасні методології, методи і методики пізнання літературних явищ, критерії їхньої оцінки; історіографію літературознавства; специфіку літератури як виду мистецтва, як форми суспільної свідомості та колективного підсвідомого; рівні та елементи літературного твору як художньої системи; закономірності літературного процесу; смислову і функціональну змістовність художньої форми; компоненти форми, змісту і сенсу твору; жанрову систему літератури.

С (75 - 81) – оцінка «добре» – «4» (*в цілому правильне виконання з певною кількістю суттєвих помилок*): здобувач у цілому знає програмний матеріал, по суті викладає його, але висвітлює його не повно, без чіткої логіки і послідовності. При можливості вибору відповіді із кількох варіантів – вибирає правильну, але не завжди найкращу; правильно застосовує теоретичні положення під час аналізу та інтерпретації літературного твору. Студент знає структуру літературознавства як філологічної науки; природу, предмет і призначення художньої літератури; сучасні методології, методи і методики пізнання літературних явищ, критерії їхньої оцінки; історіографію літературознавства; специфіку літератури як виду мистецтва, як форми суспільної свідомості та колективного підсвідомого; рівні та елементи літературного твору як художньої системи; закономірності літературного процесу; смислову і функціональну змістовність художньої форми; компоненти форми, змісту і сенсу твору; жанрову систему літератури.

Д (67 - 74) – оцінка «задовільно» – «3» (*непогано, але зі значною кількістю недоліків*): здобувач виявив недостатньо міцні знання навчального матеріалу, з певними труднощами відтворює програмний матеріал, не засвоїв його деталей, допускає неточності й помилки у розкритті того чи іншого питання; не завжди може використати набуті знання для вибору методу аналізу та інтерпретації отриманих результатів; обирає недостатньо чіткі формулювання, але задовільно знає структуру літературознавства як філологічної науки; природу, предмет і призначення художньої літератури; сучасні методології, методи і методики пізнання літературних явищ, критерії їхньої оцінки; історіографію літературознавства; специфіку літератури як виду мистецтва, як форми суспільної свідомості та колективного підсвідомого; жанрову систему літератури; не здатен самостійно визначити рівні та елементи літературного твору як художньої системи; смислову і функціональну змістовність художньої форми; за сторонньої допомоги здатен визначити закономірності літературного процесу; компоненти форми, змісту і сенсу твору.

Е (60 - 66) – оцінка «задовільно» – «3» (*виконання задовольняє мінімальним критеріям*): здобувач загалом виявив посередні знання навчального матеріалу, важко відтворює програмний матеріал, зовсім не спирається на матеріали, що містяться в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах; слабо володіє

професійною термінологією, задовільно знає структуру літературознавства як філологічної науки; природу, предмет і призначення художньої літератури; історіографію літературознавства; специфіку літератури як виду мистецтва, як форми суспільної свідомості та колективного підсвідомого; жанрову систему літератури; припускає помилки під час окреслення сучасних методологій, методів і методик пізнання літературних явищ, критеріїв їхньої оцінки; рідко використовує у своїх відповідях раніше отримані знання; не здатен самостійно визначити рівні та елементи літературного твору як художньої системи; смислову і функціональну змістовність художньої форми; за сторонньої допомоги здатен визначити закономірності літературного процесу; компоненти форми, змісту і сенсу твору.

FX (35 - 59) – оцінка «незадовільно» – «2» (з можливістю повторного складання): здобувач знає лише частину навчального матеріалу (31-49% від загального обсягу), вагається у відповіді, робить істотні помилки у розкритті предметів та явищ і причинно-наслідкових зв'язків між ними, але частково розкриває сутність. Не бажає здійснювати особистий професійний розвиток та впроваджувати знання у практичну діяльність. Під час окреслення структури літературознавства як філологічної науки; природи, предмету і призначення художньої літератури; сучасних методологій, методів і методик пізнання літературних явищ, критеріїв їхньої оцінки; історіографії літературознавства; специфіки літератури як виду мистецтва, як форми суспільної свідомості та колективного підсвідомого; рівнів та елементів літературного твору як художньої системи; закономірностей літературного процесу; смислової і функціональної змістовності художньої форми; компонентів форми, змісту і сенсу твору; жанрової системи літератури допустив грубі помилки.

F (0 - 34) – оцінка «незадовільно» – «2» (з можливістю повторного складання): здобувач у цілому поверхово знає лише окремі фрагменти навчального матеріалу (11-30%), до кінця правильно не відповідає на жодне питання, але у своїй відповіді намагається, виходячи зі здорового глузду, правильно пояснити хоч деякі явища; не вміє пояснити наявні причинно-наслідкові зв'язки між ними хоча може й назвати окремі з них.

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

- відповіді на практичних заняттях;
- індивідуальне завдання;
- співбесіда з лектором;
- контрольна робота;
- залік.

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Предмет, мета і завдання курсу. Поняття про теорію літератури.

Літературознавство, його структура. Теорія літератури в системі літературознавства, її предмет і функції. Теорія і методологія. Аналіз і синтез. Аксиологія. Тезаурус. Аналітичний контекст. Методологічна домінанта. Три аспекти вивчення літературних явищ. Основні принципи вивчення літератури. Поетика. Основні жанри теорії літератури.

Історіографія літературознавства.

Генеza і становлення літературознавства: осмислення явищ мистецтва в античну епоху, християнська екзегетика в добу Середньовіччя, герменевтика Нового часу, естетика епохи Відродження, проблеми поетики в працях теоретиків Бароко, естетика класицизму, теорія літератури в працях просвітителів, преромантичні тенденції, романтизм. Основні академічні школи XIX-XX ст.: міфологічна школа, біографічний метод, культурно-історична школа, еволюційний метод, компаративістика, психологічний напрям, психо-

лінгвістична теорія О.Потебні, етнопсихологічний метод, філологічна школа, духовно-історична школа, інтуїтивізм. Основні методології та методи сучасного літературознавства: феноменологічна методологія, онтологічна герменевтика, психоаналітичний метод, неоміфологічна інтерпретація, структурально-семіотична методологія, екзистенційна інтерпретація, «нова критика», рецептивна естетика, постмодернізм, теорія інтертекстуальності, постколоніальна критика, національно-екзистенціальна методологія, неопозитивізм, неотомізм, неомарксизм. Основні етапи розвитку українського літературознавства: зародження і розвиток національного літературознавства, українське літературознавство перших десятиліть XIX ст., розвиток українського літературознавства середини XIX ст., герменевтична традиція Т.Шевченка.

Література як вид мистецтва.

Природа, предмет і призначення художньої літератури: мистецтво як форма суспільної свідомості і засіб естетичного освоєння дійсності, структура мистецтва, література в системі мистецтв, мистецтво як освоєння світу за законами краси і добра, суспільна активність мистецтва, методологія та філософія творчості. Критерії художності. Образна природа художньої літератури: художній образ, образ і знак, національні архетипи, екзистенціали, коди, класифікація образів. Види художніх узагальнень: ідеалізація, типізація, типове та індивідуальне, умовність та узагальнення. Література і життя суспільства, функції літератури: культурологічний потенціал мистецтва, національна специфіка літератури, форманти художнього твору і літератури.

Літературний твір як художня система.

Художній твір як цілісність: творчий процес, твір як форма буття літератури, системний характер твору, текст і твір, змістоформа літературного твору. Макроструктура літературного твору. Зовнішня форма твору: художня комунікація, літературна мова і мова художньої літератури, автоматизація та актуалізація у комунікації та образотворенні, рівні та прийоми актуалізації та образотворення, художнє мовлення, версифікація, ритміка, метрика, строфіка, теорія рими. Внутрішня форма твору: позатекстуальні елементи композиції, текстуальні елементи композиції. Зміст твору. Смысл (сене) твору. Художній світ як «друга реальність». Інтерпретація художнього твору: наукова, христологічна, художня, політична аматорська, аудіальна, шкільна.

Літературний процес і його закономірності.

Поняття про літпроцес: літературна творчість, літературне життя, письменник і читач, літературний процес, традиція і новаторство. Стыль, творчий метод, тип творчості: стиль як художньо-літературна категорія, творчий метод, тип творчості. Літературний напрям: поняття про літературний напрям, бароко, класицизм, сентименталізм, романтизм, реалізм, модернізм, символізм, експресіонізм, імпресіонізм, авангардизм, сюрреалізм, футуризм, постмодернізм. Основні літературні напрями Нового часу.

Генологія літератури.

Проблеми новітньої генології. Теоретична та історична генологія. Генерика літератури. Літературний рід, вид, жанр. Епос, його види і жанрові форми. Дискусійні питання генології епосу. Лірика, її види і жанри. Лірика і ліризм. Драма, її види і жанри. Суміжні змістоформи генерики.

Перелік тем практичних занять:

1. Літературознавство як філологічна наука.
2. Природа, предмет і призначення художньої літератури. Образна природа художньої літератури.

3. Типологія художніх образів. Мова художнього твору.
4. Національна література.
5. Художній твір як естетична система. Структура художнього твору.
6. Інтерпретація художнього твору. Стиль як літературно-художня категорія.
7. Закономірності літературного процесу. Генологічна структура літератури.

ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Студентові пропонується перелік тем, на одну з яких необхідно підготувати розвідку на 10-15 сторінок формату А4.

1. Прочитати і законспектувати одну із літературознавчих герменевтичних статей Мартіна Гайдеггера (наприклад, з “Антології світової літературно-критичної думки ХХ ст.” (Львів, 1996)).
2. Здійснити порівняльний аналіз праць: 1) Мігель де Унамуно “Мистецтво і космополітизм” (із збірника: “Називають вещи своїми іменами”, Москва, 1986) і 2) Ганса-Георга Гадамера “Батьківщина і мова” (із праці: “Герменевтика і поетика” // Вибрані твори, Київ, 2001).
3. Написати реферат на тему “Розвиток христологічного тлумачення літературного твору”.
4. Написати реферат на тему “Два типи постколоніальної критики”.
5. Написати реферат на тему: “Специфіка розвитку сучасної онтологічної герменевтики”.
6. Написати реферат про літературознавчі погляди когось із літераторів-вісниківівців.
7. Написати реферат про літературознавчі погляди одного з авторів на вибір: Вільгельм Дільтей, Роман Інгарден, Степан Смаль-Стоцький, Джон Фізер, Джон Толкін, Едвард Саїд, Віталій Дончик, Василь Іванишин.
8. Проінтерпретувати будь-який твір української літератури як ідейно-естетичну систему (макроструктурна інтерпретація).

7. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Самостійна робота студента з дисципліни містить: опрацювання теоретичного матеріалу; читання художньої літератури; вивчення на пам'ять творів української літератури; виконання завдань згідно з переліком компетенцій, що формуються у межах кожної теми робочої програми; підготовку до контрольної роботи; підготовку до співбесіди з лектором; підготовку до семестрового контролю.

Виконати наступні завдання: Написати короткий реферат (3-5 ст.) про п'ять будь-яких літературознавчих методологій чи методів ХХ ст. Написати п'ять рефератів про літературознавчі досвіди когось із видатних українських та світових літературознавців. Здійснити повний макроструктурний аналіз трьох творів української художньої літератури на вибір. Здійснити інтерпретацію будь-якого твору української літератури з позицій котрогось із основних літературознавчих методів (біографізму, компаративізму, міфокритики, культурного історизму, духовного історизму, психологізму, естопсихологізму, феноменологізму, герменевтики, постколоніалізму, семіотики, структуралізму, неотомізму та ін.).

8. ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Засвоєння студентами теоретичного матеріалу з дисципліни перевіряється шляхом усного опитування; перевірки письмових домашніх завдань; перевірки індивідуального завдання.

Розподіл 100 балів між видами робіт:

Відповіді на практичних заняттях	Співбесіда з лектором	Індивідуальне завдання	Контрольна робота	Сума	Екзамен
30	30	10	30	100	100
Ваговий коефіцієнт				0,6	0,4

Підсумковий бал (max = 100) складається з балів, отриманих на практичних заняттях (30 балів), виконання індивідуального завдання (10 балів), контрольної роботи (30 балів) і співбесіди з лектором (30 балів).

Студент може набрати максимальну кількість балів (30 б.) на 7 практичних заняттях, відповівши тричі. Максимальну кількість балів (10 б.) за одну відповідь можна отримати, даючи повні, розгорнуті відповіді на питання плану практичного заняття. Якщо студент не був присутній з поважних причин на практичних заняттях, він може відпрацювати теми у зручний для нього та для викладача час.

Індивідуальне завдання (ІЗ) має на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які студенти отримують у процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці. Структура індивідуального завдання: вступ, основна частина, висновки, список використаних джерел. Критерії оцінювання індивідуального завдання: ступінь виконання завдання, поставленого керівником перед студентом – 6 балів, рівень самостійності написання роботи – 2 бали, якість мовного оформлення та якість бібліографічного опису – 2 бали.

Сумарна кількість балів з дисципліни $S_{\text{сум}}$ визначається за формулою:

$$S_{\text{сум}} = 0,6 \cdot S_{\text{пот}} + 0,4 \cdot S_{\text{підс}}$$

де $S_{\text{сум}}$ – кількість балів за поточний контроль, $S_{\text{підс}}$ – кількість балів за підсумковий контроль (екзамен).

Екзамен за талоном №2 і перед комісією проводиться в усній формі з оцінюванням за стобальною шкалою.

9. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Мультимедійне обладнання, програми Microsoft Office 2010, програма ZOOM для дистанційного навчання.

10. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

- Безпечний І. Теорія літератури. К.: Смолоскип, 2009. 388 с.
- Галич О., Назарець В., Васильєв Є.. Теорія літератури: Підручник. К.: Либідь, 2001. 488 с.
- Естетика: Підручник / За заг. ред. Л.Т.Левчук. К., 1997. 224 с.
- Іванишин В. Нариси з теорії літератури. К: ВЦ «Академія», 2010. 256 с.
- Іванишин В. Тезаурус до курсу «Теорія літератури». Дрогобич: ВФ «Відродження», 2007. 152 с.
- Іванишин П. Українське літературознавство постколоніального періоду: монографія. К.: ВЦ «Академія», 2014. 192 с.
- Качуровський І. Генерика і архітектоніка. К., 2005. Кн. 1. 382 с.; Кн. 2. 376 с.
- Качуровський І. Нарис компаративної метрики. Мюнхен, 1985. 119 с.
- Качуровський І. Строфіка. Мюнхен, 1967. 359 с.
- Качуровський І. Фоніка. Мюнхен, 1974. 208 с.
- Літературознавча енциклопедія: У двох томах / Авт.-уклад. Ю. І. Ковалів. К: ВЦ «Академія», 2007. 608 с., 624 с.

12. Літературознавчий словник-довідник / Р. Гром'як, Ю. Ковалів та ін. К.: Академія, 1997. 752 с.
13. Пахаренко В. Українська поетика. Черкаси: Відлуння-плюс, 2002. 320 с.
14. Пахаренко В. Основи теорії літератури. К., 2007. 320 с.
15. Татаркевич В. Історія шести понять: Мистецтво. Прекрасне. Форма. Творчість. Відтворництво. Естетичне переживання / Пер. з пол. В.Корнієнка. К., 2001. 368 с.
16. Ткаченко А. Мистецтво слова (Вступ до літературознавства). К.: Правда Ярославичів, 1998. 752 с.

Допоміжна

17. Андрусів С. Модус національної ідентичності: Львівський текст 30-х років ХХ ст. Тернопіль-Львів, 2001. 340 с.
18. Антологія світової літературно-критичної думки / За ред. М.Зубрицької. Львів: Літопис, 1996. 634 с.
19. Бахтин М. Эстетика словесного творчества. М., 1986. 320 с.
20. Теоретическая поэтика: понятия и определения: Хрестоматия для студентов. М.: РГГУ, 2001. 467 с.
21. Теория литературы: В 2-х т. / За ред. Н.Д.Тамарченко. М., 2004.
22. Франко І. Краса і секрети поетичної творчості. К.: Мистецтво, 1980. 500 с.
23. Хализев В. Теория литературы. М., 2000.
24. Chrzastowska B., Wyslouch S. Poetyka stosowana. Warszawa, б. р. 508 s.
25. Kulawik A. Poetyka Wstemp do teorii dzela literackiego. Krakow: Antykwa, 1997. 400 s.

Інформаційні ресурси

26. <http://toloka.to/>
27. <http://dontsov-nic.com.ua/>
28. <http://www.ukrcenter.com/>
29. <http://ukrlife.org/>
30. <http://chtyvo.org.ua/>
31. <http://izbornyk.org.ua/>
32. <http://diasporiana.org.ua/>
33. <http://www.myslenedrevo.com.ua/>
34. <http://ukrkniga.org.ua/>
35. <http://ruthenia.info/>
36. <http://coollib.net/>
37. <http://rutracker.org/>
38. <http://www.gutenberg.org/>
39. <https://archive.org>
40. <https://1lib.eu>